

το δρόμο της». Ο Μάτσης ήταν ένας αληθινός ιδεολόγος χωρίς παρωπίδες και φανατισμούς. Είχε το θάρρος και την παρηρησία να παρουσιαστεί το 1948 ενώπιον του Έκτακτου Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης και να υπερασπιστεί το συμπατριώτη του Γιάννη Δρουσιώτη, ο οποίος ανήκε στο αντίθετο ιδεολογικό στρατόπεδο. Γράφει στις 24 Ιουνίου 1948: «Εμαθα στη ζωή να αγαπώ και να εκτιμώ τους ιδεολόγους αγωνιστές που ξέρουν να αγωνιστούν για ένα ιδανικό, αδιάφορο ποιο είναι αυτό, αρκεί να το πιστεύουν. Και ο Γιάννης Δρουσιώτης το πίστευε».

Ο Κυριάκος Μάτσης με ένα όνειρο έζησε, με ένα πόθο σκοτώθηκε, να δει την αγαπημένη του Κύπρο ενωμένη με το μητρικό κορμό. Όταν στις 28 Ιουνίου 1948 επισκέφθηκε τη Βουλή των Ελλήνων, σημείωσε στο ημερολόγιο του:

«Πότε θα 'ρθει η ώρα που θα μπουν στην Ελληνική Βουλή και οι Κύπριοι βουλευτές. Γι' αυτή την ώρα δίνουμε τη ψυχή και το σώμα μας στον αγώνα, γιατί μόνο έτσι, σε μια ελεύθερη γη, θα μπορέσουμε να ζήσουμε διαχειριζόμενοι τα ζητήματά μας».

Σε αυτούς που του έλεγαν ότι η Ελλάδα είναι φτωχή και καταστρεμμένη, ενώ η Αγγλία είναι μια πλούσια αυτοκρατορία, απαντούσε με πάθος: «Προτιμούμε τα ράκη της μητρός Ελλάδος, παρά την πορφύραν της μητριάς».

Ο ιδεολόγος, ο ιδεαλιστής Μάτσης απορρίπτει τον υλισμό και θέτει την αρετή και την πατρίδα πάνω από όλα.

Ο λόγος του Κυριάκου Μάτση είναι λόγος διαχρονικός γιατί πηγάζει από αξίες οικουμενικές, οι οποίες έχουν ως κέντρο αναφοράς τους τον άνθρωπο. Ο Μάτσης αντιτάχθηκε και με τη γραφίδα του αλλά και με το όπλο του σε κάθε μορφή ολοκληρωτισμού και καταπίεσης. Η πίστη του στην ελευθερία και στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια στάθηκαν οι παντοτινοί σύντροφοι του στην πολυτάραχη ζωή του. Η Κύπρος και ο Ελληνισμός δύναται να προσβλέπει σε καλύτερες μέρες αν η σκέψη και το έργο του Κυριάκου Μάτση γίνει βίωμα και οδηγός της κυπριακής νεότητας.

Ξενής Χ. Ξενοφώντος